

Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας. Ανανεώσιμες Πηγές Σφαλμάτων

Διανύουμε μία περίοδο που τα λάθη όχι απλώς δεν είναι επιτρεπτά, αλλά μπορούν να αποδειχθούν καταστροφικά. Οι αντοχές στέγνωσαν, τα ευχολόγια πέρασαν, οι υποσχέσεις πάγωσαν. Είναι η στιγμή που πρέπει να αντιμετωπίσουμε με μεγάλη σοβαρότητα τα εθνικά στοιχήματα που βρίσκονται μπροστά μας τόσο απειλητικά, όσο και ελπιδοφόρα. Ανάλογα με το πώς θα μπορέσουμε να τα χειριστούμε.

Η Ενέργεια, ο Τουρισμός και η Πρωτογενής Παραγωγή οφείλουν να είναι τα βασικά μας στοιχήματα, ιδιαίτερης σπουδαιότητας και βαρύτητας πεδία «δράσης» για την ελληνική οικονομία και ανάπτυξη. Η χώρα μας παρουσιάζει σαφή συγκριτικά πλεονεκτήματα σε ό,τι αφορά, πλεονεκτήματα που όταν, όμως, δεν αξιοποιούνται, δύνανται να γίνουν η μεγάλη απογοήτευση για τον Τόπο. Κι έτσι τείνουν να γίνουν...

Η χώρα τα τελευταία αρκετά χρόνια, από τα σημαντικότερα της Ιστορίας της, βαδίζει χωρίς συνολικό σχεδιασμό, χωρίς προοπτική και αναπόφευκτα, χωρίς όραμα. Στην αγωνία της να περισώσει, νομοθετώντας με τροπολογίες κι αποσπασματικές κινήσεις πανικού, έχει χάσει προ πολλού την ουσία: αυτή που βρίσκεται στην στόχευση, στο ξεπέρασμα των δυσκολιών και όχι στην κάλυψή τους με έναν μανδύα δραματικότητας και φόβου (φόβου δήθεν αποσταθεροποίησης, ευκαιριών, φόβου διαμαρτυρίας). Η απάντηση στα μεγάλα ερωτήματα και θέματα βρίσκεται όταν αυτά τεθούν σε επίπεδο Κρίσης Αξιών, και όχι ως μια ακόμη ανάγνωση γενικόλογων αιτίων περί μιας «ουρανοκατέβατης» οικονομικής ύφεσης.

Η ενεργειακή πολιτική είναι συστηματικά απούσα και αυτή. Οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, κάποτε παντιέρα μιας επανάστασης με στόχο την βιώσιμη ανάπτυξη, έχουν φτάσει στο σημείο να αντιμετωπίζονται απλά ως μέρος του μεγάλου προβλήματος, της «μεγάλης εικόνας»: το έλλειμμα του ΛΑΓΗΕ τις μετέτρεψε σε βαρίδι για το Κράτος και την ελληνική οικονομία και όχι σε μοχλό ανάπτυξης, σε φορέα διαφορετικής θέασης των πραγμάτων, σε μέσο συμπόρευσης της Οικολογίας με την Οικονομία και την Ανάπτυξη. Χωρίς κεφαλαία, λοιπόν, χωρίς συμπόρευση.

Τί θα μπορούσαν να προσφέρουν οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας; Τι θα μπορούσαμε να καταφέρουμε με τις σωστές στοχεύσεις; Ποιες θέσεις εργασίας, ποια εξοικονόμηση ενέργειας, ποια απεξάρτηση, ποιο Μέλλον;

Οι απαντήσεις έρχονται αβίαστα, τονίζοντας παράλληλα το μεγάλο έλλειμμα στρατηγικών επιλογών. Μια χώρα ενεργειακά αυτόνομη και δυνατή είναι και πολιτικά δυνατή. Ποτέ δεν νομοθετήσαμε θέτοντας μακροπρόθεσμους στόχους, ποτέ με ορίζοντα την Ενέργεια. Στις ΑΠΕ, ως χώρα, θέσαμε τους ελάχιστους δυνατούς ευρωπαϊκούς στόχους και μοιάζουμε σαν να συνεχίζουμε να παλεύουμε ενάντια στον εαυτό μας (μιας και αφού πετύχαμε

έστω έναν από τους στόχους μας, αυτόν που αφορά τα φωτοβολταϊκά, αποφασίσαμε πως τα «βάζουμε στην άκρη», ώστε να τα αντιμετωπίσουμε εκ νέου ως δημοσιονομικό πρόβλημα, αυτά και όχι τις πολιτικές που τα συντρόφευαν). Έτσι όταν το εγχείρημα ήταν στα σκαριά, στην αρχή των επενδύσεων του πολυπόθητου στόχου, δώσαμε εγγυημένες τιμές άνω του διπλάσιου του μέσου όρου της Ευρώπης ως κίνητρο για τους λίγους «εκλεκτούς», αντί να επενδύσουμε σε δημόσια γη και συλλογικές αυτοπαραγωγές μονάδες ενέργειας. Δεσμεύσαμε γαίες υψηλής παραγωγικότητας και σε κάθε περίπτωση δώσαμε κίνητρα που δεν μπορούσαμε να υποστηρίξουμε, αναπληρώνοντας εκ των υστέρων το «χαμένο έδαφος» της λανθασμένης οικονομικής διαχείρισης με απαράδεκτες διατάξεις αναδρομικού τύπου και υπερφορολόγηση.

Πάντα εκ των υστέρων. Ποτέ έστω όταν το πρόβλημα αρχίζει να διαμορφώνεται.

Λοιπόν, οι ΑΠΕ δεν είναι το πρόβλημα. Οι κυβερνητικές πολιτικές και επιλογές ήταν και συνεχίζουν να είναι. Αυτές τις μέρες, χωρίς προαπαιτούμενα από την Τρόικα, χωρίς λοιπές υποχρεώσεις (οι υποχρεώσεις «βρήκαν τον δρόμο τους» στο Πολυνομοσχέδιο του Απριλίου το Πάσχα), στην Ολομέλεια καταφθάνει ένα νομοσχέδιο χαρακτηρισμένο από τα πλέον «επίσημα χείλη» ως κανονιστικού χαρακτήρα, ως αυτό που λύνει απλά διαδικαστικά προβλήματα. Τα διαδικαστικά αυτά προβλήματα είναι η εξυγίανση κι ο εξορθολογισμός της προώθησης των ΑΠΕ, με την αναθεώρηση, όμως, του ενεργειακού μείγματος της χώρας να έρχεται με το νέο έτος. «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και άλλες διατάξεις» ο τίτλος του σχεδίου νόμου. Ρυθμίσεις που έρχονται προτού να αποφασιστεί η Ενεργειακή μας Πολιτική. Με κάποιους να φωνάζουν από την πρώτη Επιτροπή πέρυσι τον Ιούλιο για τα αυτονόητα, χωρίς φυσικά να εισακούγονται. Όπως ούτε και τώρα.

Νίκη Φούντα

Βουλευτής και Υπεύθυνη Τομέα Περιβάλλοντος της Δημοκρατικής Αριστεράς

MSc στην Οικολογική Αρχιτεκτονική και τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας